

KVINDESANGE

Arbejdersange er de undertryktes sange.

Når vi skal prøve at beskrive de undertryktes vilkår i sang og musik, kan vi ikke komme uden om kvindesangene. Hvis vi sætter tingene lidt i relief, konstaterer vi, at uanset hvor undertrykt en mand end er, så er han altid undertrykker af "sin" kvinde.

Det ved de fleste af os godt! Hvad bruger vi den viden til?
Gennemskuer vi mon konsekvenserne?

Hun har set en storvask smelde
på en blank og vårfrisk dag,
mens hun tænkte på den frikadelle,
hendes mand snart kom hjem og sku' ha'.
Mens de spiste den, ville han snakke
om det møde i begges parti
han ku' nå - hvis hun lige tog hans jakke
og var sød og fik knappen sy't i.

Hun har set sin fader ranke
ryggen op i flagets brus,
hendes mor havde tæpper at banke
og gardiner at sy til hans hus.
Hun har elsket hans ordvalg fra lille,
når han deltog i dagens debat,
medens mor bad hans unger være stille,
når hans ord på papiret blev sat.

Hun har anet slægters striden
imod fremtids fjerne mål.
Hun har set kvindetoget i tiden
blive klemt mellem porrer og kål.
Det var hende, der skaffed' kalorien
tilsat jævning og næringsprodukt,
så'n så manden ku' skrive på historien
li'så sårå som maden var slugt.

Borgerskabets grundideer ku'
socialisten ikke ta'.
Kun de hygg'lige hjemmenes feer
sku' en go' socialist altså ha'.
Hun var bagerst i fredelig færden.
Hun var bagerst i klassernes strid.
Det'r på tide, hun træder ud i verden
og tar del i den kommende tid.

Frit efter Oskar Hansen

/Karen Smith

Kvinderne bærer halvdelen af himlen på deres skuldre
- den må de osse erobre.

(Mao Tse Tung)